

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3650/2021
26.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина и Марине Милановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Иван Коњевод, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 632/19 од 24.03.2021. године, у седници одржаној 26.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Зрењанину Гж 632/19 од 24.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину П 1345/2018 од 02.07.2019. године, првим ставом изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца и обавезана тужена да тужиоцу на име накнаде штете исплати износ од 75.260,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.06.2018. године до исплате и износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2019. године до исплате. Преко досуђеног износа од 75.260,00 динара до тражених 210.260,00 динара, за износ од 135.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.06.2018. године до 02.07.2019. године, тужбени захтев је одбијен. Трећим ставом изреке, обавезана је тужена да тужиоцу надокнади трошкове парничног поступка у износу од 50.415,40 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде, до исплате.

Пресудом Вишег суда у Зрењанину Гж 632/19 од 24.03.2021. године, првим ставом изреке, жалба је усвојена и преиначена је првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу и делу одлуке о трошковима поступка, тако што је одбијен део тужбеног захтева којим је тужилац тражио да се обавезе тужена да на име накнаде штете исплати износ од 75.260,00 динара са законском затезном каматом почев од 19.06.2018. године до исплате и износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом од 02.07.2019. године до исплате и тужилац обавезан да туженој надокнади трошкове парничног поступка у износу од 6.000,00 динара. Другим ставом изреке, обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове другостепеног поступка у износу од 12.000,00 динара.

Против правоснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због битне повреде одредба парничног поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11, 49/2013-УС, 74/2013-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, док према члану 479. став 6. ЗПП, против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба у овој правној ствари поднета је 28.09.2018. године ради накнаде штете, а вредност предмета спора 210.260,00 динара не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора испод законом прописаног цензуса за спорове мале вредности, ревизија тужиоца није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је у конкретном случају побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда у делу одлуке о главној ствари али налази да нема места примени одредбе члана 403. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог ванредног правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог закона (ЗПП), одређено да ревизија није дозвољена, као што је то случај када се ревизијом побија одлука о трошковима поступка или камати као споредним потраживањима, одлука у споровима мале вредности и парницама због сметања државине или ако је посебним законом прописано да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена. Како је у овом случају преиначена првостепена одлука у спору мале вредности у којем је посебном одредбом Закона о парничном поступку одређено да ревизија није дозвољена, то нема места примени опште одредбе из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП о дозвољености ревизије у случају преиначења.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у изреци.

**Председник већа - судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

**За тачност отправка
управитељ писарнице
Марина Антонић**